

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921201939
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5921201939.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topolančíka, v spore žalobcov: 1/ JUDr. X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX G. X., 2/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX G. X., obidvoch zastúpených Mgr. Martinom Štoffom, advokátom, so sídlom F. X, XXX XX V. V., proti žalovaným: 1/ G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX X., 2/ Ing. O. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. Y. XXX/XX, XXX XX G. X., zastúpenej JUDr. Milanom Klobušiakom, advokátom, so sídlom X. U. X, XXX XX E., o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalobcov v rade 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/42/2021-136 zo dňa 13.06.2022, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/42/2021-136 zo dňa 13.06.2022 vo výroku II. o trovách konania tak, že žiadnej zo strán náhradu trov prvoinštančného konania n e p r i z n á v a .

Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I. zostáva uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/42/2021-136 zo dňa 13.06.2022 n e d o t k n u t é .

Odvolanie žalobcov v rade 1/ a 2/ zo dňa 14.09.2022 o d m i e t a .

Žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že pôvodnému žalovanému v rade 1/ Mgr. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXX/XX, XXX XX G. X., zomr. XX.XX.XXXX, (t. j. právnenému predchodcovi žalovanej v rade 1/ uvedenej v záhlaví rozhodnutia odvolacieho súdu) a žalovanej v rade 2/ priznal voči žalobcom v rade 1/ a 2/ nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou dňa 26.11.2021 sa žalobcovia v rade 1/ a 2/ (ďalej „žalobcovia“) domáhali voči pôvodnému žalovanému v rade 1/ vypratania časti nehnuteľnosti označenej ako pozemok KN-C parc. č. 174 o výmere 647 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, ktorý sa nachádza v k.ú. G. X., obec G. X., okres E., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. X až po jeho hranicu s pozemkom KN-C parc. č. 170 o výmere 639 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, ktorý sa nachádza v k.ú. G. X., obec G. X., okres E., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, podľa hranice vytyčenej na základe vytyčovacieho meračského náčrtu, ktorý bude vyhotovený v tomto súdnom konaní, a to do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku, na jeho vlastné náklady a voči žalovanej v rade 2/, aby takisto na jej vlastné náklady vypratala časť nehnuteľností označených ako pozemky KN-C parc. č. 173/1 o výmere 632 m², druh pozemku orná pôda a KN-C parc. č. 173/2 o výmere 1691 m², druh pozemku orná pôda, ktoré sa nachádzajú v k.ú. G. X., obec G. X., okres E., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. X až po ich hranicu s pozemkami KN-C parc. č. 171

o výmere 188 m², druh pozemku záhrada, KN-C parc. č. 172/1 o výmere 420 m², druh pozemku orná pôda a KN-C parc. č. 172/2 o výmere 1601 m², druh pozemku orná pôda, ktoré sa nachádzajú v k.ú. G. X., obec G. X., okres E., ktoré súd zapísané na liste vlastníctva č. XXX, podľa hranice vytyčenej na základe vytyčovacieho meračského náčrtu, ktorý bude vyhotovený v tomto súdnom konaní, a to do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

3. Pred otvorením pojednávania vytyčeného na deň 13.06.2022 žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu, vzhľadom na uzavretú dohodu sporových strán o úprave susedských vzťahov, zobrali žalobu v celom rozsahu späť so žiadosťou o zastavenie konania.

4. S prihliadnutím na vykonaný dispozitívny úkon žalujúcej sporovej strany súd prvej inštancie postupom podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) konanie zastavil.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že nakoľko žalobcovia zobrali žalobu späť, z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, v dôsledku čoho súd priznal protistrane, t. j. pôvodnému žalovanému v rade 1/ a žalovanej v rade 2/, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia v rade 1/ a 2/ prostredníctvom ich právneho zástupcu, ktorí sa domáhali jeho zmeny vo výroku II. o trovách konania tak, že odvolací súd vysloví, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Odvolatelia namietali, že okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania nechal do úvahy viaceré skutočnosti. Predovšetkým žalobcovia vzali podanú žalobu späť až na základe toho, že ešte pred otvorením súdneho pojednávania sa v rámci predsúdnej snahy o zmierlivé vyriešenie veci za účasti sudcu zúčastnili obhliadky spornej hranice medzi pozemkami na mieste samom, pričom následne došlo medzi sporovými stranami k spisaniu autentickej a bezprostrednej dohody o vzájomnej úprave susedských vzťahov. Ešte

pred podaním žaloby mali žalobcovia snahu so žalovanými komunikovať a dohodnúť sa s nimi. Všetky ich pokusy však skončili neúspešne. Ako nespravodlivé sa javí, že by žalovaní mali mať voči žalobcom nárok na plnú náhradu trov konania. Práve žalovaní svojou neprístupnosťou a odmietaním akejkoľvek vecnej komunikácie so žalujúcou sporovou stranou až do začatia súdneho konania významnou mierou prispeli k tomu, že žalobcovia už následne nemali na výber žiadne iné možnosti, a pokiaľ chceli danú vec riešiť, museli sa obrátiť so žalobou na príslušný okresný súd. Z uzatvorenej dohody o úprave susedských vzťahov je aj bez výslovného určenia vzájomnej dohody vo vzťahu k trovám vedeného súdneho konania zrejmé, že obe strany sledovali zmierlivé vyriešenie veci a preto aj nadobudnutie účinnosti podpísanej dohody naviazali na deň späťvzatia žaloby, ku ktorému dispozitívnemu úkonu žalobcovia aj ihneď pristúpili. Následne na pojednávaní konanom dňa 13.06.2022 žalobcovia navrhli konajúcemu súdu, aby o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP. Hoci súd prvej inštancie predmetné zákonné ustanovenie citoval v odôvodnení napadnutého uznesenia, neuviedol k nemu žiadne svoje úvahy a na danú vec ho ani neaplikoval, keď napokon o priznaní trov žalovaným rozhodol postupom podľa § 256 ods. 1 CSP.

8. Žalovaná v rade 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedla, že podaná žaloba (vypratanie časti CKN parciel č. 173/1 a 173/2 v kat. úz. G. X.) nebola prejednatelná, keďže žalobcovia nepredložili žiadny geometrický plán ani znalecký posudok, ktorým by bola zameraná hranica medzi pozemkami obidvoch sporových strán. Pre začatím pojednávania (ako je uvedené i v zápisnici), právny zástupca žalobcov prehlásil, že oni vlastne ani netrvajú na vypratání nehnuteľností, ale že chcú, aby dreviny na pozemku žalovaných nepresahovali nad pozemok žalobcov a aby žalovaní vykonali úpravy na ich koterca a prístrešku na drevo tak, aby neznehodnocovali ich majetok. Ak ale chceli žalobcovia žalovať o odstránenie konárov a úpravu koterca a prístrešku na drevo žalovaných, nič im nebránilo podať na súd žalobu o odstránenie imisíí. Žalovaná v rade 2/ v tomto spore neuznala žalobcami tvrdený priebeh hraníc pozemkov, nevykonala nimi požadované vypratanie sporných nehnuteľností, a ani sa k nemu nezaviazala. Práve naopak, žalovaná v rade 2/ uzatvorila so žalobcom v rade 1/ dohodu, ktorá vychádza zo súčasného právneho i faktického stavu, ktorá nijako nespochybuje súčasnú hranicu medzi pozemkami (oplotenie) a priamo z tejto hranice vychádza. Zároveň obe strany dohody sa zaviazali k zamedzeniu vzájomných imisíí, teda niečoho iného, ako sa žalobcovia domáhali podanou žalobou. Bolo by preto nespravodlivé, aby žalovaná v rade 2/ znášala trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním

vznikli. V danej súvislosti žalovaná v rade 2/ poukázala na rozhodovanie o trovách konania podľa § 256 a § 257 CSP argumentujúc, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní uvádzajú, že dôvodom na uplatnenie ust. § 257 CSP má byť to, že žalovaná v rade 2/ sa nechcela so žalobcami dohodnúť „o úprave spornej hranice“, tak nie je potom jasné, prečo žalobcovia zobrali svoju žalobu späť, keď k „úprave spornej hranice“ na základe uzatvorenej dohody napokon nedošlo.

9. V priebehu odvolacieho konania bolo súdu prvej inštancie dňa 14.09.2022 doručené ďalšie (v poradí druhé) odvolanie žalobcov proti napadnutému uzneseniu, v ktorom žalobcovia popísali dôvod, pre ktorý podali žalobu na súd, poukázali na nimi vnímaný postup sudcu okresného súdu a tiež nesúhlasili uloženou povinnosťou uhradiť žalovanej sporovej strane trovy konania.

10. Žalovaná v rade 2/ v reakcii na vyššie uvedené podanie žalobcov poukázala na skutočnosť, že pokiaľ sa jedná o odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/42/2021-136 zo dňa 13. júna 2022, toto bolo podané oneskorene.

11. Na toto vyjadrenie žalovanej v rade 2/ žalobcovia vo svojom vyjadrení produkovali nimi vnímaný stav, majúci charakter vecnej argumentácie v spore a tvrdili, že zo strany konajúceho sudcu okresného súdu im bolo zdôrazňované, že musia žalobu vziať späť.

12. Žalovaná v rade 2/ v následnom podaní s uvedenými tvrdeniami žalobcov vyslovila nesúhlas.

13. Uznesením sp. zn. 2C/42/2021-182 zo dňa 17.10.2022 okresný súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom po pôvodnom žalovanom v rade 1/ Mgr. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXX/XX, XXX XX G. X., ktorý dňa XX.XX.XXXX zomrel, a to s jeho dedičkou G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX X.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.11.2022.

14. Iné podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v napadnutom výroku II. o trovách konania v zmysle § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia. Následne podané (v poradí druhé) odvolanie žalobcov v rade 1/ a 2/ zo 14.09.2022 odvolací súd pri aplikácii ust. § 386 písm. a) CSP ako oneskorene podané odmietol.

16. Vo vzťahu k námietke žalobcov v rade 1/ a 2/ týkajúcej sa možnej aplikácie § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd uvádza, že rozhodovanie súdu o trovách konania je viazané na zásady premietnuté v ustanoveniach šiestej hlavy druhej časti Civilného sporového poriadku.

17. Zásada úspechu v spore sa premieťa v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. O plný úspech žalovanej strany sporu sa jedná naopak v tom prípade, keď je žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

18. Ďalšou zásadou premietajúcou sa v rozhodovaní súdu o trovách konania je zásada zavinenia na zastavení konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP a z neho vyplývajúcej zásady, že ak niektorá zo strán sporu zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinná nahradiť trovy konania protistrane. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Na strane žalobcu existuje napríklad vtedy, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo ak podal žalobu, hoci existovala prekážka

rei iudicate alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť, ale tiež aj vtedy, ak vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaný vzniesol oprávnenú námietku premlčania a podobne. Na strane žalovaného ide o zavinenie na zastavení konania napr. v prípade, že žalovaný splnil žalobou uplatnený nárok po začatí konania vo veci. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenú v ust. § 255 ods. 1 CSP. Zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré nastali po začatí konania.

19. V zmysle § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Účelom tohto zákonného ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu, prihliada na postoj subjektov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

21. Ako už bolo uvedené vyššie, Civilný sporový poriadok vo svojom ust. § 257 upravuje možnosť súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania strane, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Východiskom pre ich hodnotenie je pomerne bohatá judikatúra súdov k ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktorého účel a podmienky sú v podstate totožné s aktuálne účinným ustanovením § 257 CSP.

22. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovanej v rade 2/ o tom, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP. V zmysle ustálenej judikatúry súdov aplikácia ust. § 150 O.s.p. (teraz § 257 CSP - poznámka odvolacieho súdu) pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná (pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 67/2010; sp. zn. 5 Cdo 24/2011). Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou odvolateľov o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcej práve v špecifických okolnostiach prejednávanej veci, popísaných vyššie. Individuálne okolnosti posudzovaného prípadu nasvedčujú tomu, že by nebolo spravodlivé priznať žalovaným v rade 1/ a 2/ v konaní nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcom v rade 1/ a 2/ v zmysle § 256 ods. 1 CSP, ktorí pred začatím pojednávania dňa 13.06.2022 zobrali svoju žalobu späť práve z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody so žalovanou v rade 2/. Práve naopak, v danom prípade sa javí spravodlivým využitie moderačného oprávnenia súdu vyplývajúceho z ust. § 257 CSP, ktoré súd prvej inštancie síce citoval v napadnutom rozhodnutí, ale následne bez uvedenia akýchkoľvek ďalších svojich úvah rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP.

23. Ako už bolo uvedené vyššie v danom prípade krajský súd prihliadol na individuálne okolnosti prejednávanej veci, keď žalobcovia po neúspešných pokusoch o mimosúdne vyriešenie sporu so žalovanými (resp. v prípade žalovanej v rade 1/ s jej právnym predchodcom) pristúpili k podaniu žaloby na súd, predmetom ktorej bolo vypratanie dotknutých nehnuteľností. Až následne po začatí konania, pri obhliadke na mieste samom konanej dňa 13.06.2022, došlo medzi žalobcom v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ k dohode o úprave susedských vzťahov, ktorá síce neupravuje celý predmet vedeného súdneho sporu, avšak fakticky upravuje, resp. „urovňuje“ susedské vzťahy medzi obidvomi sporovými stranami. Práve na základe dojednania v predmetnej dohode zo dňa 13.06.2022, spísanej na mieste samom žalobcovia bezprostredne po jej uzavretí zobrali svoju žalobu v celom rozsahu späť.

24. Za popísaného stavu vyhodnotil odvolací súd výrok II. napadnutého uznesenia okresného súdu o trovách konania, ktorý pri svojom rozhodovaní aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP vychádzajúc z procesného zavinenia žalobcov na zastavení konania, s následkom priznania nároku na náhradu trov protistrane, t. j. žalovaným v rade 1/ a 2/, ako príliš formalistické a nezohľadňujúce špecifiká prejednávanej sporovej veci.

25. Prvotná úvaha okresného súdu o procesnom zavinení žalobcov na zastavení konania, ktorá by v zmysle § 256 ods. 1 CSP odôvodňovala priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanej sporovej strane sa síce na prvý pohľad javí ako správna, avšak popierajúca princíp všeobecnej spravodlivosti, keď žiadnym spôsobom adekvátne nezohľadňuje preukázanú aktivitu a výraznú snahu žalobcov vyriešiť spor pred podaním žaloby na súd, a ani na následné uzavretie dohody subjektov vystupujúcich na oboch sporových stranách o úprave, resp. „urovnaní“ susedských vzťahov, z ktorej vyplývajú určité povinnosti tak žalobcovi v rade 1/, ako aj žalovanej v rade 2/.

26. Pokiaľ žalovaná v rade 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov poukázala na rozdiel medzi znením žalobného petitu a konečným obsahom/textom dohody uzatvorenej dňa 13.06.2022 medzi ňou a žalobcom v rade 1/, v danom prípade je relevantná tá skutočnosť, že na základe dohody uzavretej dňa 13.06.2022 si sporové strany vzájomne upravili/urovnali sporné susedské vzťahy tak, že žalobcovia následne, resp. bezprostredne po jej uzavretí vychádzajúc z textu uzavretej dohody pristúpili k späťvzatiu žaloby. Hoci obsahom predmetnej dohody nebolo úplné vyčerpanie predmetu sporu v zmysle žalobného petitu, zúčastnené strany považovali uzavretie mimosúdnej dohody za spôsob, ako vzájomne vyriešia sporné susedské vzťahy, bez potreby pokračovať v tomto súdnom konaní.

27. Navyiac, nemožno opomíňať ani fakt, že pôvodnému žalovanému v rade 1/ a ani jeho právnej nástupkyňi v spore žiadne trovy majúce sa prípadne nahradiť nevznikli a súčasne žalovaná v rade 2/ ako subjekt na sporovej strane, ktorej by bol pre prípad rozhodnutia o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP priznaný nárok na náhradu trov konania, bola osobne prítomná na obhliadke na mieste samom konanej dňa 13.06.2022, na ktorej zároveň došlo k dohode o úprave susedských vzťahov, bez ktorej by k následnému späťvzatiu žaloby nedošlo.

28. Uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania ani jednej zo sporových strán podľa ust. § 257 CSP, čo zodpovedá i spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu.

29. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd na prejednávaný prípad aplikoval ustanovenie § 257 CSP a z m e n i l rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

30. Zároveň odvolací súd odmietol odvolanie žalobcov zo dňa 14.09.2022 podľa § 386 písm. a) CSP ako oneskorene podané.

31. Podľa § 362 ods. 1 prvá veta CSP sa odvolanie podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

32. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (§ 121 ods. 2 CSP).

33. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 3, 4 CSP).

34. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 121 ods. 5 CSP).

35. Odvolacia lehota je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno predĺžiť ani skrátiť, v odôvodnených prípadoch však možno zmeškanie odvolacej lehoty v zmysle § 122 CSP odpustiť. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce riadne a v súlade s právnymi predpismi vykonané

doručenie rozhodnutia. Odvolacia lehota je procesnou lehotou, čo znamená, že začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t. j. po dni doručenia rozhodnutia. Na zachovanie tejto procesnej lehoty stačí, ak je odvolanie podané v posledný deň lehoty osobne na súde, alebo odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť (najčastejšie pošta).

36. Z obsahu spisového materiálu mal odvolací súd jednoznačne preukázané, že žalobcom bolo napadnuté uznesenie doručené prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 26.07.2022. Lehota na podanie odvolania s poukazom na ust. § 121 CSP ods. 2 CSP začala žalobcom plynúť dňa 27.07.2022 a uplynula dňom 10.08.2022. Keďže žalobcovia podali svoje v poradí druhé odvolanie osobne na súde až dňa 14.09.2022, t. j. po uplynutí odvolacej lehoty, odvolací súd pri aplikácii ust. § 386 písm. a) CSP predmetné odvolanie ako oneskorene podané o d m i e t o l .

37. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostalo uznesenie okresného nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

38. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP, § 257 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

39. Žalobcom ako úspešnej sporovej strane by v aktuálnom odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov v zmysle § 255 ods. 1 CSP (žalobcovia boli so svojím odvolacím petitom plne úspešní). V skutočnosti vedeného sporu však odvolací súd videl rovnako ako pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a rozhodol tak, že právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal ani jednej zo sporových strán.

40. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).